

РЕШЕНИЕ

№ 9224

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8152** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Г. В. Р., с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 2464/03.07.2025. г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 16-ти състав, постановено по АНХД № 13336 по описа за 2024 г., с което е потвърдено НП № 24-4332-015517 от 09.07.2024 г. за налагане на глоба 700 лв. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба, са изложени твърдения за незаконосъобразност и неправилност на процесното решение, като постановено в противоречие с доказателствата по делото. Иска се отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него Наказателно постановление (НП).

Ответникът – началник сектор Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) – отдел пътна полиция, редовно призован, не се явява. В подадения писмен отговор /л.30 и сл./, излага становище по жалбата по неоснователност на КЖ. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че същото надвишава минималния размер определен по закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилно и законосъобразно решение на СРС.

Административен съд София - град, XIII -ти касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 10.04.2024 г. около 13:32 ч. жалбоподателят Г. В. Р. управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на управлявано от него дружество, в [населено място], по бул. Ц. шосе с посока на движение от ул. П. К. към Околовръстен път, като до № 200 на бул. Ц. шосе, приближавайки пешеходна пътека, в населено място, автомобилът се движел със скорост 102 км./ч. при ограничение за движение в населено място от 50 км./ч., въведена и с пътен знак В 26. Скоростта била измерена посредством АТСС, С. М2 № MD1194, (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 50 км./ч. за населено място, въведена с пътен знак В 26, т.е. превишение с 52 км./ч. Радарът бил с фиксиращо устройство за дата, час и скорост, като фотографирал и изображение на автомобила, от което е видно неговия регистрационен номер.

Въз основа на видеоматериала, СДВР издал АУАН и НП за налагане на глоба, с който на основание чл. чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП на Р. била наложена глоба в размер на 700 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че заснемането е извършено при спазване на правилата за това и че от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издадено НП. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП и на извършителя му е наложено предвиденото за него в чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП административно нарушение - глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

Касационната инстанция намира постановеното решение за валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не е спорно, че участъка от пътя, по който е управлявано процесното МПС е бил в населено място с ограничение от 50 км.ч. Същото ограничение е въведено и с пътен знак В 26.

Измерената величина на скоростта, с която е управлявано процесното МПС е 102 км.ч., т.е. налице е 52 км.ч. превишение. Скоростта е установена с АТСС С. М2 № MD 1194, за което е представено Удостоверение за одобрен тип № 558-02-01-01/1-17-3/13.06.2017 г. Следва да се отбележи, че в цитираното удостоверение е посочено, че е със срок на валидност от 10 години, считано от дата на издаване, т.е. 13.06.2027 г. Следователно средството може да бъде използвано за измерване на скоростта. Единственото условие е АТСС С. М2 № MD 1197, с която е

констатирано нарушението да е преминала метрологична проверка, а в случая такава е извършена на 19.03.2024 г.-21.03.2024 г., видно от протокол № 036-СГ-ИСИС. Всичко изложено обосновава извод, че към датата на използване на АТСС С. М2 № MD 1194 /13.06.2024 г./, същата е била в период на валидност на извършената метрологична проверка.

Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Според ал. 2, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В конкретния случай няма спор, че собственик на МПС е "БИСИ ИНДЪСТРИС" ЕООД, а законен представител на дружеството е именно наказаното лице – Г. В. Р.. В случая глобата е наложена на законен представител на юридическото лице, като същият е предоставил информация чрез декларация по чл. 188 ЗДвП на 10.04.2024 г., в която посочил, че именно той е управлявал процесното МПС.

Юридическите факти, обуславящи ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора са безспорно установени, субсимираны са под съответните материално-правни норми, а при издаване на НП не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, поради което изводите на съда за законосъобразност на издадения наказателното производство са правилни.

Фактичката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

При тези фактически установявания съдът не споделя доводите на касатора за допуснати нарушения.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН, вр.чл. 218, ал. 2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касаационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Поради това, касаационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, в полза за ответника се дължат разноски. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в минимален размер от 130 лв., определен съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Съгласно чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република Б. (ЗВЕРБ), Решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 г. относно приемането на еврото от Република Б., считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за Република Б., към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1. 95583 български лева. Поради това, сумата на разноските трябва да се превалутира по правилата на чл. 12 и чл. 13 от ЗВЕРБ и съответно възлиза на 66. 43 евро.

Мотивиран от горното,

Административен съд – София град, XIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2464/03.07.2025. г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 16-ти състав, постановено по АНХД № 13336 по описа за 2024 г.

ОСЪЖДА Г. В. Р., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 66. 46 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: